

DJURGÅRDAREN

N:o 7. 1918.

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.*
 Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER.*
 Redaktör: *A. LINDGREN, Kungsgatan 70.*
 Rikstelefon 226 10. — Stockholmstelefon 104 20.

10:de årgången.

Några anteckningar från Djurgårdarnas Norrlandsresa 20—30 Juni 1918.

Ja, om jag skulle nedskriwa alla angenäma minnen från resan, skulle Djurgårdarens redaktör mr X bli synnerligen förgrymmad över det stora utrymmet, det skulle ta i anspråk, varför jag skall försöka fatta mig så kort som möjligt.

Avresan ägde rum den 20 med s/s »Konung Oscar» kl. 7 e. m. och medföljde: W. Arwe, H. Bergvall, E. Burman, E. Fagerberg, E. Hemming, I. Karlsson, Th. Karlsson, G. Johansson, H. Larsson, O. Pettersson, C. Sandström, N. Sund, R. Sundberg och A. Öijermark jämte J. Bång som färdledare. Närmaste målet var Kramfors, men angjordes Sundsvall

Djurgårdsgänget ombord på »Konung Oscar».

på uppgående. Uppehållet därstädes varade i fyra timmar och begagnades vintetiden till att bese »lilla Stockholm». Under tecknad, vilken alltid tyckt att det är onödigt att gå när man kan få sitta, av-

lade jämte några andra ett besök på hotell Knaust. Hovmästaren upptäckte jag, att jag var närmare bekant med, varför den oss tilldelade punschen blev av betydligt större kvantitet än vad annars

Aktiebolaget Privatbanken

© Fullständig bankrörelse © Fredsgatan 6 ©

Restriktioner.

Hur många gånger ha vi under sista åren fått ovanstående föga välklingande ord intutat i våra öron? De äro legio. Dagens lösen har blivit: Allt på ranson!

Från och med detta nummer har också Djurgårdaren blivit föremål för en restriktiv åtgärd, i det tidningens omfång indragits till halva förutvarande sidantal. Orsaken behöver väl näppeligen klargöras. Revolverskottet i Sarajevo i juli 1914 — världshistoriens dyrbaraste krutladdning — med sina för hela denna planet så vittgående verkningar har endast bragt ett nytt offer. De mångfaldigt fördrade material- och tryckningskostnaderna för Djurgårdaren, en tidning som utdelas gratis till sina abonnenter, hava under sista tiden, hejt naturligt icke kunnat hålla jämna steg med inkomsterna på annonsstocken (som till på köpet smält samman åtskilligt i år), varför föreningen sett sig nödsakad till vidare utgiva ett endast 4-sidigt medlemsblad.

Första numret efter omdaningen föreligger härmed. Men skall nu inte på redaktören för denna inskränkning, som i pekuniärt hänseende har absolut nödvungna skäl för sig. Möjligen mottages litet ovet för den allt annat än raska och ordentliga expeditionen av tidningen. Fast den saken skall vi försöka ordna upp på det bästa. Annars står platsen gärna till disposition, om någon annan vill försöka sig på arbetet. Lönevillkor: 240 kr. om året (om 12 nr presteras). Hänvändelse till styrelsen eller

Red.

hade varit fallet. En annan sak, som i Sundsvall tilldrog sig vår uppmärksamhet, var den i tidningarna så mycket omtalade »dropphandeln».

Kl. 10 på fredagskvällen lättade båten ankar för att så småningom anlöpa Härnösand. Men nu voro vädrets makter oss inte så bevågna som under resan från Stockholm. Sjön gick hög, varför båten följaktligen icke alltid befann sig i horisontalt läge. Pojkarna fick här för orsak att »titta litet närmare efter fyrarna». Nisse Sund — numera lydande namnet Strix — undertecknad och Bång tillbragte natten uppe på däck, där Strix till alla passagerarnas belåthenhet spelade sjösjuk. Men det skulle han aldrig ha gjort, ity han efter en liten stund själv befann sig i en föga avundsvärd form. Det fanns även en viss internationell vänsterytter,

K. ANDERSON

HOVJUVELERARE

OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

som i bevekande ton bad Bång »att han aldrig mer måtte få åka båt». Han följde dock sedermera med på alla sjöturer och befann sig i bästa kondition.

Ja, nu hade vi hunnit så långt som till Härnösand. Vi anlände dit på natten och tog in på Centralhotellet. På lördagsmorgonen besågo vi »sta'n» som befanns vara ett riktigt litet himmelrike i fråga om gräde, mjölk m. m. På eftermiddagen anträdde vi färden till Kramfors på en båt som en av färdtagarna omdöpte till »Slussfärjan». Jag för min del tror att en skyddande hand hölls över oss, eftersom båten ej kapsejsade. Till Kramfors anlände vi vid 6-tiden, där vi mottogs av Kramforsborna och vår gamle vän Nisse Björck, och begåvo oss till hotellet. Senare på kvällen var supé anordnad på »Hotell Kramfors», där vi för första gången på flera månader fingo äta oss riktigt mätta. Efter supén var det att gå upp till dansbanan, där dans var anordnad på grund av vårt besök. Dagen därpå voro vi inbjudna till Nisse Björck, där vi undfagnades med kaffe. Men ack vilket dopp! Vi trodde oss förflyttade minst ett tiotal år tillbaka i tiden. Sedan var det att gå till hotellet och klä om sig till matchen. Efter matchen var det att hals över huvud ge sig i väg till båten för att fara till Härnösand, där vi skulle embarkera för att i tid hinna till matchen i Örnsköldsvik. Väntetiden till båtens avgång fördrevs med ett besök på »Härnösands Dansut», Rosenbeck, där stämningen blev hög så fort vi anlände. Men glädjen varade inte så länge, enär vi vid 1-tiden måste tänka på att gå ombord på s/s »Västernorrland», på vilken vi återfunno några bekanta personligheter, bl. a. fotbollsgeneralen herr Anton Johanson.

Uppresan blev en riktig lustresa för oss utom för en. Denne ende försvann nämligen rätt som det var när det började »rulla» och mr Bång jämte styrman höllo visst på och letade i ett par timmars tid efter rymlingen. De hittade honom till slut i en förstaklass hytt, där han inte alls hade att göra. Vid förfrågan varför han inte kunde hålla sig lugn, svarade han: »Det gungade så s-t i fören, så det kunde inte sj-n ligga kvar där.» Under letandet efter rymlingen förhörde sig vederbörande hos hans hyttkamrat, om han visste vart den skyldige hade tagit vägen. Svaret lämnades mycket sömnigt: »Han har väl gått i land nå'n stans.» Det är att märka att resan företogs utomskärs hela vägen!

I Örnsköldsvik togo vi in på Stadshotellet — inom parentes sagt det flottaste hotell undertecknad någonsin bött på. Mycket och bra mat. Stora och bra rum. Härlig utsikt m. m., som allt bidrog till att göra stället till ett riktigt himmelrike. Wille Arwe — även han har bytt namn under resan nämligen till Dolly — undersökte genast terrängen för att om möjligt hitta ett mejeri, där han kunde få stilla sin törst med några liter gräde, något som hos honom hade blivit en mycket ful ovana. Han lyckades över förväntan bra och snart hade hela truppen infunnit sig för att stilla sin oerhörda törst under allmänt stim och glam. Sedan var det att begiva sig till hotellet för att äta och sedan tillbaka till mejerieraffären för att efter detta gå upp

till Örnsköldsviks konditori på Storgatan och äta en 20 st. bakelser. Och sedan komma de och förväna sig över att man har blivit så tjock under resan! Ovanstående program följdes för resten i alla städerna så länge man hade några pengar kvar.

Efter matchen mot Friska Viljor var dans anordnad på Stadshotellet, vilken varade till in på småtimmarna. Under tecknad, som ej kunde deltaga i dansen, blev jämte Bång, Ettan och Tvåan Karlsson, alias Strålen och Tedde, Strix och Bolsjeviken, alias Hacko, inviterad till ett glas champagne. Vårdarna voro red. Mångberg, grosshandl. E. Holmström, löjtnant Barrling och red. Lindberg. Att inte bara ett glas dracks pr person behöves jag väl inte nämna, när ni få veta att vi höllo på till kl. 4.30 f. m. På onsdagsmorgonen bjöd red. Mångberg och grosshandl. Hamberg (Fatty) på lunch och sedan var det att hals över huvud begiva sig ner till s/s »Thule», som skulle föra oss till Sundsvall. Det var att taga adjö av alla flickorna som hade infunnit sig vid båten och sedan att genomgå de sista dagarna i minnet. Det hurrades också naturligtvis vid varenda anhalt så att till slut kunde man knappast tala. Under vägen till Sundsvall anlöpdes Härnösand, som nu hade besök av oss för tredje gången. Upphållet varade endast några timmar, varför vi endast hunno med att gå och dricka kaffe. Men det gjorde vi desto grundligare. Det fanns inte en bakelse kvar i hela sta'n efter vårt besök. Men vad skall man göra när man är hungrig. Och så bar det i väg till Sundsvall igen. Dit anlände vi tidigt på morgonen och begåvo oss till Centralhotellet, där vi lågo och sovo till framåt middagen. Sedan var det match igen och efter matchen den obligatoriska supén. I supén deltog ej undertecknad på grund av sjukhet, så jag kan ej återgiva hurudan stämningen var. Den lär emellertid inte ha varit så värst hög och det är ej heller att undra på. Nu var det återigen att fara båt men den här gången var det ingen ordentlig ångare utan en som knappast var större än »Grevbrofärjan». Därtill rådde svår sjö, varför livet ombord var ganska odrägligt. Vi anlände emellertid lyckligt till Härnösand. Dessförinnan hade »Gävlepelle», Hemming och »Gurra Plätis» avdunstat för att resa till olika orter. Hemming skulle till Norge och Gurra till Östersund. I Härnösand fingo vi ta in på ett 3:dje klassens hotell och det var inte vidare angenämt. Efter matchen var supé anordnad för ett 70-tal personer på S:t Petrilogen, där salen var flaggpydd och med Sthlms och Härnösands vapen synliga på väggarna. Stämningen vart från början hög och här framträdde Bång, Putte och Strix som

CECIL'S

Lunch, Five O'Clock Tea, Dinér & Souper.

Mille Mouschkas Damorkester.

Telefoner:

Allm. 8 19:

Riks 41 36

framstående sångare. Repertoaren var litet omväxlande med Djurgårdsvisan, Lilla Söderlund m. m. som huvudnummer. Applådernas åskor ljödo efter varje nummer och när så klockan blev bortåt tre bröts det upp. Då dök en »kille», som hette Konrad Andersson, fram till mig och Bång och frågade om han fick bjuda oss på ett glas vin. Jo, det fick han naturligtvis med största nöje och gick då till sin bostad och hämtade upp c:a 10 helbuteljer renvin. Så var det att knoga upp till hotellet och där blev det liv i luckan. Alla pojkarna skulle naturligtvis smaka och att de då inte kunde hålla sig tysta är ju dem förlåtet. Ägarinnan av hotellet tyckte tydligen detta gick för långt, varför hon med sin ljuva stämma försökte göra sig hörd bland den upprörda hopen. Men hon ansträngde sig förgäves. Vid femtiden begav sig Bång och undertecknad hem till en herre vid namn Thelning, dit vi voro inbjudna. Jag kunde naturligtvis inte ligga och dra mig den morgonen av den orsaken... ja, det får förbli min hemlighet, men de som vilja veta det kunna ju fråga Bång. Alltnog, när jag kom tillbaka upp till hotellet för att hämta min rock, vem fann jag där? Jo, ingen mer eller mindre än vår gode Konrad, vilken vad jag senare fick höra hade varit hemma efter en ny laddning och sedan kommit upp till hotellet kl. 7 på morgonen. Där höllo de nu på som bäst och stimmade och det lär visst inte ha slutat förrän Bång kom upp vid 12-tiden. Bång fick visst sedan räkning på 5 sönderslagna glas men jag är säker på att gumman tog in den förlusten flera gånger om, när hon sedan sålde alla efterlämnade »lik».

Kl. 12,30 e. m. anträdades så hemresan med s/s »Konung Oscar». Var uppresan snabb och trevlig, så blev återresan desto långsammare. Nu hade vi en obehaglig känning av dimman och finga två gånger kasta ankar. Första gången lågo vi stilla tre timmar och andra gången fem timmar. Sömnens vart det också klenst beställt med, för det fanns en person ombord som de kallade för kaptenen och han fann ett obeskrivligt stort nöje i att dra i ett snöre, som ledde till skorstenen med känd verkan. Och eftersom vi lågo med ventilerna rätt inunder skorstenen kan läsaren tänka sig resten. Men även den plågan tog ett slut och omsider anlände vi till vår huvudstad, omkring 10 timmar försenade. Landstigningen var ganska

För den storartade penninggåva, som jag genom ordföranden i D. I. F:s fotbollavdelning, herr G. Jönsson, emottagit på min bröllopsdag, ber jag härmed till samtliga givare få framföra mitt hjärtliga tack.

Stockholm den 20/8 1918.

Viktor Jansson.

besvärlig på grund av att vi trodde det skulle bli visitering av bagaget och eftersom en av oss hade 30 kilo smör kan man tänka sig hur han kände sig. Men »allt har en ända och korven den har två» och vi stodo så småningom välbärgade på Skeppsbron.

Ja, så är den resan ett minne blott men ett mycket angenämt sådant. Resan har alltigenom varit trevlig och jag ber att å mina kamraters och egna vägnar få framföra mitt hjärtliga tack till herr John Bång för det utmärkta och trevliga sätt, på vilket han förstått att göra alla pojkarna till lags. Det är inte så litet göra att hålla reda på 14 st. ohängda pojkar och om vi någon gång förorsakade honom extra arbete bedja vi honom ursäktat oss.

Till slut ett tack till alla vännerna i Norrland, som på ett så gästvänligt sätt har tagit emot oss vart vi kommo. Vi skall aldrig glömma denna färd och hoppas jag att föreningen även nästa år försöker ordna så att en turné kan komma till stånd.

H. A. E.

Fotboll.

Samtliga spelare, som av föreningen lånat fotbollskor och tröjor, torde genast efter säsongens slut inlämna dessa till materialförvaltaren, G. Jönsson, Linnégatan 5, n. b.

Bandy.

De spelare, som ännu icke återlämnat av föreningen lånade hockeyskridskor, torde omedelbart inlämna dessa till materialförvaltaren, G. Jönsson, Linnégatan 5, n. b.

En kort överblick av fotbollagens hittillsvarande med- och motgångar.

Det hade från början varit vår mening att i Djurgårdaren framlägga smärre detaljreferat från samtliga matcher, som spelats av föreningens resp. lag, något i stil med serien »Alliansens kombineringsdille» i nr 6, men då vi dels i närvarande stund äro åtskilligt efterblivna och dels av vissa orsaker, som på annat ställe närmare klagöras, blivit tvingade till en spaltinskränkning av mer än 50 proc., se vi oss tyvärr nödsakade att tillvarata till buds stående tid och utrymme på ett mera praktiskt sätt. Djurgårdarens läsare gå måhända härigenom miste om

K. ANDERSON HOVJUVELERARE

OPERARUSET — 1 JAKOBSTORG 1

många rätt så intressanta poänger, men då de flesta matcherna i närvarande stund ej längre äro aktuella och vi dessutom förmoda att allt det viktigaste gått mun ur mun medlemmarna emellan, hoppas vi att efterföljande resumé åtminstone i det närmaste skall fylla sin mission.

Säsongen har i stort sett varit lycklig. Dock förmörkas densamma av tvenne tunga mo:n: A-lagets korta saga i svenska mästerskapet och det alldeles nyorganiserade juniorlagets Don Quijote-artade framträdande. Men i gengäld har A-laget slagit en värld med häpnad genom sitt avancemang till finalen i stockholmsmästerskapet (med stora vinstchanser i slutstriden), varjämte den sedvanliga strykpojken B-laget glatt oss med sin storstilade uppryckning från förra året. Laget i fråga ligger då detta skrives *) så gott som klart för 3:dje platsen i stockholmsseriens klass I. Det hade f. ö. blott behöfts en ringa tur för att placera det högst på toppen i denna tävling.

Säsongens facit ter sig sålunda:

	Sp.	v.	oa.	f.	mål
A-laget	12	6	3	3	30—16
B-laget	9	6	0	3	22—17
C-laget	6	5	1	0	28—9
D-laget	8	8	0	0	38—5
Juniorlaget	4	1	1	2	1—15
Komb. lag	6	4	1	1	28—10

Summa 45 30 6 9 147—72

A-lagets matcher.

Det är svårt att säga, om representationslaget under någon enda av sina 12 matcher i år haft s. k. »ordinarie» sammansättning. Som vanligt har föreningen haft uppsjö på förstaklassspelare, vilka tävlat om äran att få representera mästerskapslaget. Och som vanligt — tyvärr — har än den ena än den andra av »stjärnorna» haft förfall en eller annan match och härigenom den eller de närmast i tur stående fått rycka in och komplettera listan på använda spelare. Melcher har varit diskad, Nocke haft tjänstgöring, Ragge »spansk», Englund justerad o. s. v. Nya matcher, nya ansikten. Detta plus den låga matchnumerären (en följd av tidigare belysta »kombineringsdille») har naturligtvis verkat så att samträningen blivit skäligen provisorisk. Och resultatet följaktligen långt ifrån glänsande. Fast det är synd att klaga. Sämre säsonger ha vi bevitnat.

*) Den 23 augusti.

(Forts.)

Lördagar **STUVAR**
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVADELNINGEN
SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären).

Köp Edra kameror samt låt framkalla, kopiera
och förstora hos

R. T. 3 95 & 6 65
A. T. 56 69 & 95 62

Nerliens

Regeringsgatan 31

DJURGÅRDAREN
utkommer med 12
nummer om året
och utdelas gratis
till föreningens
medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS:
10 öre pr mm.
spalthöjd.
(Spaltbredd 100 mm.).
Marginalannons
10 Kr.

**Tågvirke - Flaggor - Block
Båtsmide - Fiskredskap**
**A. M. Bergqvists
Aktiebolag**

Riks 11 49 Biblioteksgatan 4 Allm. 9 85
Filial: St. Badstugatan 56 Allm. 233 38

**Helge Winbergs
Fyrverkerifabrik**
SUNDBYBERG
(Etabl. år 1860)

Leverantör till de flesta Idrottsföreningar och
Folkparker i Sverige, anordnar till facila
priser fyrverkerier och illuminationer, läm-
nar därvid sakkunniga biträden samt tillhan-
dagår med kostnads- och programförslag.
Riks tel. Sundbyb. 25. - Sthlms tel. Sundbyb. 168.

D J U R G Å R D A R E

Träffas alltid på

FEITH'S

Strandvägen 1 · Drottninggatan 40
Hornsgatan 1

PAUL U. BERGSTRÖMS A|B
Sveriges största specialaffär i
Beklädnads- och Ekiperingsbranschen
72—78 Drottninggatan och Kungsgatan 47.
Civil- och Uniforms-
SKRÄDDERI. Fullständig HERR-
EKIPERING, SKODON,
RESEFFEKTER.
Billiga bestämda priser.

MAURITZ WIDFORSS H.A.B.

Fotbollar,
Bollskor,
Sportartiklar,
Fiskredskap,

— Kungl. Hovleverantör. —

Klarabergsgatan 31, STOCKHOLM.

Filialer:

Drottninggatan 88 och Götgatan 11.

Hopp- och
Springskor,
Strumpor,
Byxor,

Tröjor,
Hoppställningar,
Tennis
m. m.

Vapen och
Ammunition,

Fyrverkeri,
Kulörta lyktor.

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,
ESKILSTUNA, SUNDSVALL,
JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

ANNONSERA

I
DJURGÅRDAREN!

Af idrottsinspektören _____

Herr E. W. HJERTBERG

kontrollerade, godkända och med hans namnstämpel försedda
SPIKSKOR, BOLLSKOR, SPJUT,
DISKUS, SLÄGGOR & KASTVIKTER.
äro de bästa i marknaden säljas hos

PER LANGBORG

H. K. H. Kronprinsens Hofleverantör

IDROTSMAGASINET

5 Birger Jarlsgatan, Stockholm.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,

11 Sibyllegatan 11

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.